



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **V. M.**, zast. Mgr. Miroslavem Kalousem, obecným zmocněncem, se sídlem Chrudimská 6/1575, Praha 3, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 17.12.2010, č.j. CPR-8012/ČJ-2010-9CPR-C241,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 17.12.2010, č.j. CPR-8012/ČJ-2010-9CPR-C241, se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2 000,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala u Městského soudu v Praze žalobu, již se domáhá zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku a současně prvostupňového rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorát cizinecké policie Praha, Oddělení povolování pobytu ze dne 12.5.2010, č.j. CPPH-018061/CI-2010-60. Těmito rozhodnutími správní orgány žalobkyni neprodloužily povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu předložení padělaných nebo pozměněných náležitostí k žádosti. Žalobkyně má za to, že správní orgány neposoudily věc objektivně, správně a v souladu s právními předpisy.

Žalobkyně v žalobě uvádí, že správní orgány porušily ustanovení § 2 odst. 3 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobkyně namítá, že z předložených dokladů ani z jejího vyjádření nevyplývá nic, co by nasvědčovalo úmyslnému uzavření a následnému předložení padělané nebo pozměněné

pojistné smlouvy č. 8909007962. Žalobkyně byla v dobré víře, že pojistná smlouva je platná a obsahuje všechny náležitosti vyžadované zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Za uzavření pojistné smlouvy žalobkyně rádně zaplatila a osobně absolvovala proceduru vedoucí k jejímu uzavření. Správní orgány neučinily žádná zjištění, která by svědčila o jejím úmyslu předložit padělané nebo pozměněné náležitosti. Chybí zde proto subjektivní stránka toho, že by chtěla padělané nebo pozměněné náležitosti předložit. Žalobkyně byla uvedena v omyl, byla poškozena na svých právech a byla jí způsobena škoda; z tohoto důvodu podala také podnět k zahájení trestního stíhání.

Dle názoru žalobkyně porušily správní orgány rovněž ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, podle kterého měly seznámit žalobkyni s podklady před vydáním rozhodnutí, přičemž tak neučinily. Správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni toliko k reakci na uzavřenou pojistnou smlouvu, k níž se žalobkyně vyjádřila.

Oba správní orgány dále nesprávně vyhodnotily, že důsledky napadeného rozhodnutí jsou přiměřené pro vydání rozhodnutí, neboť pětiletý syn žalobkyně v České republice pobývá na základě sloučení s otcem dítěte. Podle názoru žalobkyně však důsledky dopadu rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života jsou značné a zjevně nepřiměřené důvodům vydání rozhodnutí. Žalobkyně namítá, že otec se jako živitel rodiny nemůže o dítě celodenně starat, a proto o dítě může pečovat pouze žalobkyně jako matka dítěte.

K námitkám tvrzeným v žalobě žalovaná uvádí, že se jimi již zabývalo již Ředitelství služby cizinecké policie v rámci odvolacího řízení. Žalovaná proto odkazuje na napadené rozhodnutí odvolacího správního orgánu a navrhuje soudu, aby přijal takový rozsudek, který potvrdí rozhodnutí odvolacího správního orgánu s tím, že žalobkyně je povinna uhradit náklady soudního řízení.

Na základě podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Ze spisového materiálu soud zjistil následující skutečnosti:

Dne 4.3.2010 podala žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. K žádosti žalobkyně přiložila mimo jiné originál pojistné smlouvy č. 8909007962 o pojištění úrazu a nákladů léčení fyzických osob – cizinců u pojišťovny MAXIMA a.s., na dobu od 4.8.2008 do 3.8.2010, přičemž smlouva byla uzavřena mezi žalobkyní a společností BROKERSEMIGRANT s.r.o.

Na žádost správního orgánu I. stupně prošetřila dne 12.4.2010 pojišťovna MAXIMA a.s., uvedenou pojistnou smlouvu, přičemž zjistila, že tuto smlouvu evidují u jiného klienta. Současně pojišťovna správnímu orgánu sdělila, že se žalobkyně v její databázi klientů nenachází. Správní orgán I. stupně ještě téhož dne odeslal žalobkyni oznámení s tím, aby se ve věci vyjádřila, případně předložila nové důkazy.

Žalobkyně dne 29.5.2010 zaslala správnímu orgánu své vyjádření, v němž tvrdí, že pojistnou smlouvu na dobu ode dne 4.8.2008 do 3.8.2010 uzavřela dne 3.6.2008 u

autorizovaného prodejce pojišťovny MAXIMA a.s, společnosti BROKERSEMIGRANT s.r.o. a téhož dne za uzavřené pojištění řádně zaplatila.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zamítnuta podle ustanovení § 44 odst. 3, § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, a její povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky tudíž nebylo prodlouženo. V rozhodnutí bylo uvedeno, že z šetření pojišťovny MAXIMA a.s., vyplynulo, že žalobkyně k žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu doložila pozměněnou pojistnou smlouvu, čímž naplnila důvody pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán I. stupně závěrem shrnul, že důsledky tohoto rozhodnutí jsou přiměřené pro vydání rozhodnutí o neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, jelikož syn žalobkyně v České republice pobývá na základě sloučení s otcem.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž uvádí totožné námitky jako v žalobě.

Odvolací správní orgán změnil v žalobou napadeném rozhodnutí výrok správního orgánu I. stupně toliko v právní kvalifikaci důvodů pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně tak odvolací správní orgán neprodloužil podle ustanovení § 44a odst. 4 poslední věta s odkazem na ustanovení § 46a odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců, poněvadž žalobkyně do řízení doložila pozměněnou náležitost. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydanému za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, shledá-li policie důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení, přičemž takovým důvodem může být zjištění, že náležitosti předložené k žádosti jsou padělané nebo pozměněné. To vše za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti. Odvolací správní orgán s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu konstatuje, že žádné z práv uvedených v Listině základních práv a svobod nezakládá nárok na pobyt na území České republiky, neboť takové právo je dáno pouze občanům a je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí pobyt cizího státního příslušníka na svém území. Dle Ředitelství služby cizinecké policie byl správním orgánem I. stupně zjištěn stav věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Odvolací správní orgán chápe žalobkyní uváděný dopad do jejího soukromého a rodinného života, avšak není zmocněn k udělování výjimek ze zákona a je povinen rozhodovat v souladu se zákonem. Neprodloužením platnosti povolení k dlouhodobému pobytu není žalobkyni bráněno pobývat v České republice, pouze jí nemůže být prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Novelou zákona o pobytu cizinců provedenou zákonem č. 427/2010 Sb. došlo s účinností od 1.1.2011 ke změně věcné příslušnosti ve věcech povolení k dlouhodobému pobytu. Namísto Policie České republiky, oblastních ředitelství služby cizinecké policie je k řízení v prvním stupni příslušné ministerstvo vnitra. Nadřízeným orgánem ve věcech, v nichž ministerstvo vnitra rozhoduje v prvním stupni, je dle § 170a zákona o pobytu cizinců Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Pasivně legitimovaným subjektem se tudíž s ohledem na § 69 s.r.s. stala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Dle § 44a odst. 4 poslední věta zákona o pobytu cizinců: „*Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení (§ 46a).*“

Dle § 46a odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců: „*Policie dále zruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jestliže zjistí, že náležitosti předložené k žádosti o vydání nebo prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny jsou padělané nebo pozměněné, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*“

Soud má za to, že bylo prokázáno, že žalobkyně jako jednu z náležitostí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny předložila pozměněnou pojistnou smlouvu č. 8909007962. Tento závěr soud dovozuje ze skutkových zjištění učiněných správním orgánem I. stupně, především z pojistné smlouvy, kterou správnímu orgánu na jeho žádost předložila pojišťovna MAXIMA, a.s. a která se svým číslem shoduje s pojistnou smlouvou předloženou žalobkyní. Pojistná smlouva poskytnutá pojišťovnou byla, stejně jako smlouva předložená žalobkyní, uzavřena prostřednictvím společnosti BROKERSEMIGRANT s.r.o., která vystupuje jako reprezentant pojišťovny. Jako pojistitel v obou smlouvách vystupuje MAXIMA pojišťovna a.s., avšak ve smlouvě poskytnuté správnímu orgánu samotnou pojišťovnou žalobkyně, na rozdíl od jejího tvrzení, není uvedena ani jako pojistník ani jako pojištěná. Pojistníkem i pojištěným je pan D. V. Pojišťovna dále správnímu orgánu sdělila, že se žalobkyně nenachází ani v databázi jejích klientů. Jelikož pojistitel disponuje uceleným přehledem o svých uzavřených smlouvách, pojistnících a pojištěných, nevidí soud důvod pochybovat o údajích pojišťovnou poskytnutých. Uvedené skutečnosti pojišťovna správnímu orgánu sdělila prostřednictvím faxu na svém hlavičkovém papíře, přičemž se jednalo o zcela konkrétní sdělení se všemi nezbytnými identifikačními údaji.

S námitkou žalobkyně, že správní orgány porušily ustanovení § 3 správního řádu se soud neztotožňuje, jelikož má za to, že důkazy provedenými ve správním řízení byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutková zjištění vychází z údajů poskytnutých společností MAXIMA pojišťovna a.s., a jsou dle názoru soudu plně dostačující k vyvození závěru, že žalobkyně k žádosti přiložila pozměněnou pojistnou smlouvu. Předložením nepravého dokladu o cestovním zdravotním pojištění k žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny byl naplněn důvod pro zrušení platnosti povolení podle § 46a odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyní tvrzenou dobrou víru v pravost a platnost smlouvy soud nevyvrací, avšak jako taková není pro právní posouzení případu rozhodná. Z tohoto důvodu nelze pokládat za důvodnou ani námitku spočívající v porušení ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu.

K námitce žalobkyně, že správní orgány neučinily žádná zjištění, která by prokazovala úmysl žalobkyně listinu padělat nebo pozměnit, soud konstatuje, že zavinění není jednou z podmínek pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 46a odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Není tudíž rozhodné, zda žalobkyně věděla, že je pojistná smlouva č. 8909007962, kterou správnímu orgánu předložila, pozměněná, či nikoli. Relevantní je toliko skutečnost, že k žádosti byla předložena pozměněná pojistná smlouva.

Rozpor jednání správních orgánů s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu soud neshledal. Správní orgán I. stupně svým oznámením ze dne 12.4.2010 vyzval žalobkyni, aby se ve věci vyjádřila, či zaslala nové listinné důkazy. S námitkou žalobkyně spočívající v tom,

že byla vyzvána toliko k reakci na jmenovanou pojistnou smlouvu, se soud neztotožňuje, jelikož z formulace oznámení správního orgánu toto nevyplývá. Skutečnost, že si žalobkyně oznámení správního orgánu o možnosti vyjádřit se vyložila chybně, když se domnívala, že se má vyjádřit toliko ke zjištění pojišťovny MAXIMA a.s., není relevantní. Přestože žalobkyně doplnila podklady pro vydání rozhodnutí svým vyjádřením ze dne 29.4.2010, neměl správní orgán I. stupně povinnost ji před vydáním rozhodnutí opět umožnit vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jelikož sama nejlépe ví, jaké skutečnosti ve svém vyjádření uvedla a jaké podklady správnímu orgánu předložila. Odvolací správní orgán rovněž neměl podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu povinnost umožnit žalobkyni vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jelikož řízení nedoplnil o nové podklady a vycházel ze správního spisu předloženého správním orgánem I. stupně.

Soud však přisvědčil námitce žalobkyně, že správní orgány nesprávně vyhodnotily přiměřenost důsledků napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí toliko konstatoval, že důsledky jsou přiměřené důvodu pro rozhodnutí o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, jelikož syn žalobkyně pobývá na území České republiky na základě sloučení s otcem. Toto odůvodnění však soud považuje za nedostatečné. Obstat nemůže ani formulace užitá odvolacím správním orgánem: „*Cizincem uváděný dopad do soukromého života odvolací orgán chápe, ale není zmocněn k udělování výjimek ze zákona a je povinen rozhodovat v souladu se zákonem.*“ Zákonnou povinností správního orgánu dle § 44a odst. 4 a § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců bylo řádně posoudit přiměřenost dopadů tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Z citovaných ustanovení je zřejmé, že neprodloužit platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny je možno pouze poté, co správní orgán uváží důvody tohoto rozhodnutí a shledá je s ohledem na důsledky tohoto rozhodnutí přiměřenými. Správní orgán tedy měl zhodnotit, zda povaha pochybení žalobkyně je úměrná zásahu do jejího soukromého a rodinného života.

Soud proto uzavírá, že se odvolací správní orgán nezabýval zhodnocením přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. V projednávaném případě tak odvolací správní orgán zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatečném odůvodnění.

Poněvadž je žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, soud jej zrušil pro vady řízení bez jednání a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Na žalované nyní bude, aby o odvolání žalobkyně znovu rozhodla, a to s přihlédnutím k právnímu názoru, který byl vyjádřen v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobkyně, která měla ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšné žalované. Náklady, které žalobkyni v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku z podané žaloby ve výši 2 000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. ledna 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková